የምናሴ ጸሎት

የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ምናሴም ፡ ጸለየ ፡
እንዲህም ፡ አለ ፡—
፩ ዓለምን ፡ ሁሉ ፡ የምትገዛ ÷
የአባቶቻችን ፡ የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡
የያዕቆብም ፡ የጻድቃን ፡ ልጆቻቸውም ፡
አምላክ ፡ ሆይ ÷
ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ከዓለሞቻቸው ፡ ጋር ፡
የፈጠርህ ÷
፪ በቃልህ ፡ ትእዛዝ ፡ ባሕርን ፡ የገሠጽሃት ÷
ቀላዮችን ፡ የዘጋህ ÷ የሚያስፈራውንም ፡
የወሰንህ ÷
፫ ይኸውም ፡ በተመሰገነ ፡ ስምህ ፡ ነው ÷
ኃይልህ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉ ፡ የሚ
ርድ ፡ የሚንቀጠቀጥ ፤
፬ ለክብርህ ፡ ከፍተኛነት ፡ ፍጻሜ ፡ የለውምና ÷
የቍጣህ ፡ መቅሠፍት ፡ በኃጥአን ፡ ላይ ፡
ግሩም ፡ ነው ።
፭ በትእዛዝህ ፡ ለሚሆነው ፡ ይቅርታ ፡ ስፍር ፡
ቍጥር ፡ የለውም ፤
ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ነህና ÷
ይቅር ፡ ባይ ÷ ከቍጣ ፡ የራቅህ ÷ ይቅርታህ ፡
የበዛ ÷
የሰውንም ፡ ኃጢአት ፡ የምታስተሰርይ ፡
አንተ ፡ ነህ ።
፮ አሁንም ÷ አቤቱ ÷ የጻድቃን ፡ አምላካቸው ፡
አንተ ፡ ነህ ።
ንስሐን ፡ የፈጠርህ ፡ ለጻድቅ ፡ ሰው ፡ አይደ
ለምና ÷
አንተን ፡ ላልበደሉ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስ
ሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ አይደለምና ÷
የእኔን ፡ የኃጥኡን ፡ ንስሓ ፡ ወደ ፡ ማየት ፡
ተመለስ ፡ እንጂ ።
፯ ቍጥሩ ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ የሚበልጥ ፡ በደ
ልን ፡ በድያለሁና ፡ ኃጢአቴም ፡ ብዙ ፡
ነውና ፤
ከበደሌም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ቀና ፡ ብዬ ፡ የሰ
ማይን ፡ ርዝመት ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ አገባቤ ፡
አይደለም ።
ሰውነቴን ፡ ከኃጢአቴ ፡ አሳርፋት ፡ ዘንድ ፡ በብ
ረት ፡ ቀፎ ፡ ደከምሁ ÷
በዚህም ፡ ደግሞ ፡ አላረፍሁም ፤
መዓትህን ፡ አነሣሥቻለሁና ÷ ፰
ከንቱውን ፡ ስመለከት ፡ የማይጠቅመኝንም ፡
ነገር ፡ ሳበዛ ፡ በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠር
ቻለሁና ።
አሁንም ፡ ቸርነትህን ፡ እየለመንሁ ፡ በልቤ ፡ ፱
ጉልበት ፡ እሰግዳለሁ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ÷ ፈጽሜ ፡ በደልሁ ÷ ፲
ኃጢአቴንም ፡ አምን ፡ እላለሁ ።
አንተን ፡ እማልዳለሁ ፡ እለምንሃለሁ ፤ ፲፩
ይቅር ፡ በለኝ ÷ አቤቱ ÷ ይቅር ፡ በለኝ ፤
ለኃጢአቴም ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
ለዘላለም ፡ ክፉቴን ፡ አትመልከትብኝ ፤ ፲፪
በምድር ፡ ጥልቀት ፡ አትበቀለኝ ፤
በንስሓ ፡ ለሚመለሱ ፡ ሰዎች ÷ አቤቱ ÷
አምላካቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡
ቸርነትህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይገለጥ ፤ መዳን ፡ የማ
ይገባኝ ፡ ሲሆን ፡ በይቅርታህ ፡ ብዛት ፡
አዳንኸኝ ።
በየጊዜውና ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አመ ፲፫
ሰግንሃለሁ ።
የሰማያት ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ያመሰግ
ናሉና ፤
ለዘላለምም ፡ ምስጋና ፡ ለአንተ ፡ ይገባል ፤
አሜን ።